

Το «ύστατο χαίρε» στον μακαριστό Πρωτοπρεσβύτερο του Οικουμενικού Θρόνου Νικόλαο Μποζίκη

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Σε κλίμα έντονης συγκινήσεως και βαθειάς κατ' άνθρωπον θλίψεως, τελέστηκε στο Σύδνεϋ, την Τετάρτη, 21 Φεβρουαρίου, η Εξόδιος Ακολουθία για τον μακαριστό Πρωτοπρεσβύτερο του Οικουμενικού Θρόνου Νικόλαο Μποζίκη.

Της Ακολουθίας προέστη ο Σεβασμιώτατος [Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος](#), πλαισιούμενος από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σεβαστείας κ. Σεραφείμ, τους Θεοφιλεστάτους Επισκόπους Μιλητουπόλεως κ. Ιάκωβο, Κυανέων κ. Ελπίδιο, Μαγνησίας κ. Χριστόδουλο και Χαριουπόλεως κ. Βαρθολομαίο, και από πλειάδα κληρικών και μοναχών από την πόλη του Σύδνεϋ και ευρύτερα από τη Νέα Νότιο Ουαλία.

Ο Ιερός Ναός του Αγίου Νικολάου, στο προάστιο Marrickville του Σύδνεϋ, εκεί όπου ο μακαριστός πατήρ Νικόλαος είχε λάβει τον δεύτερο βαθμό της

ιερωσύνης στην αυγή του 1970 και είχε διακονήσει ευόρκως επί έξι και πλέον έτη, στα μέσα της παρελθούσης δεκαετίας, κατακλύστηκε από πλήθη πιστών που θέλησαν να ασπαστούν το σκήνωμά του και να του απευθύνουν το «**ύστατο χαίρε**». Ανάμεσά τους βρίσκονταν η Πρεσβυτέρα Χρυσή, τα παιδιά, τα εγγόνια και οι λοιποί συγγενείς του εκλιπόντος ιερέως, καθώς επίσης ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στο Σύδνεϋ, κ. Ιωάννης Μαλλικούρτης, και αντιπροσωπεία στελεχών της Αστυνομικής Αρχής, καθώς ο πατήρ Νικόλαος είχε διακονήσει και ως Αστυνομικός ιερέας στην Αστυνομία της Νέας Νοτίου Ουαλίας.

Τον επικήδειο λόγο εκφώνησε, έμπλεος συγκινήσεως, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος, ο οποίος μετέφερε στους οικείους του εκλιπόντος τις συλλυπητήριες ευχές της Α.Θ. Παναγιόττος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, καθώς και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μιλήτου κ. Αποστόλου, Ηγουμένου της Ι.Μ. Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολύτριας Θεσσαλονίκης, και όλων των αποφοίτων της **Εκκλησιαστικής Σχολής της Αγίας Αναστασίας**, στην οποία ο έφηβος Νικόλαος Μποζίκης, προ του ξενιτεμού του στην Αυστραλία, είχε σπουδάσει την Ιερά Επιστήμη.

Η ιερατική διαδρομή

Ο Αρχιεπίσκοπος περιέγραψε εκτενώς την ιερατική διαδρομή του σεβάσμιου και αγαπητού κληρικού, από την Ενορία του Τιμίου Σταυρού στην πόλη Wollongong μέχρι τις πολλές ενορίες του Σύδνεϋ, τις οποίες διακόνησε θυσιαστικά ως τα τελευταία χρόνια της επίγειας ζωής του. Όπως τόνισε: «Όπου η Εκκλησία τον κάλεσε να διακονήσει, αμέσως με πνεύμα αυτοθυσίας και υπακοής έτρεχε να υπηρετήσει τον λαό του Θεού, για να βοηθήσει στη διακονία της σωτηρίας των ανθρώπων».

Σε άλλο σημείο, ο Σεβασμιώτατος έκανε λόγο για έναν «**πιστό στρατιώτη της Εκκλησίας**», εξαίροντας την αφοσίωσή του, την αρετή της υπακοής και το γνήσιο ιερατικό του ήθος. «Πάντοτε ήταν πιστός στρατιώτης της Εκκλησίας, άνευ προϋποθέσεων», υπογράμμισε και συνέχισε: «Όπου κι αν του ζήτησε η Εκκλησία να πάει, πήγε. Χωρίς να βαρυγκωμήσει, χωρίς να σκεφτεί αποστάσεις, χωρίς να σκεφτεί ότι θα ζημιωθεί οικονομικά, χωρίς να σκεφτεί την οικογένειά του, χωρίς να σκεφτεί τη φθορά της υγείας του. Έτρεχε παντού. Και αν έμενε λίγος χρόνος, πάλι έτρεχε για την Εκκλησία. Για να δώσει το “παρών”. Όλος αυτός ο κόσμος που σήμερα ευρίσκεται εδώ, δεν ήρθε για να πει ένα “αντίο” σε έναν παπά. Ήρθε διότι τον γνώριζε, ήρθε διότι όλοι μας έχουμε μια εμπειρία να καταθέσουμε από τον πατέρα Νικόλαο. Ήρθατε εδώ γιατί τον βλέπατε σε κάθε Εσπερινό, σε κάθε Θεία Λειτουργία, σε κάθε εκδήλωση της Αρχιεπισκοπής. Ακόμα και τον τελευταίο καιρό που είχε προβλήματα με την υγεία του, έτρεχε και ήταν πρώτος αυτός, παρών σε όλες τις εκδηλώσεις και σε όλα τα γεγονότα. Δηλαδή ζούσε τη ζωή της Εκκλησίας».

Τέλος, ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος, επικαλούμενος και την προσωπική εμπειρία της συνεργασίας του με τον μακαριστό Πρωτοπρεσβύτερο του Οικουμενικού Θρόνου, υπογράμμισε το αγωνιστικό και θυσιαστικό πνεύμα της διακονίας του. *«Δεν ήταν άνθρωπος που επρόκειτο να διαπραγματευτεί τα συμφέροντα της Εκκλησίας και του Γένους. Δεν ήταν άνθρωπος που θα εδέχετο να κάνει ένα βήμα πίσω για την Εκκλησία και για το Γένος. Για την οικογένειά του έκανε πολλά βήματα πίσω, για την Εκκλησία ποτέ»*, ανέφερε μεταξύ άλλων. Κατακλείοντας ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε το παράδειγμα της ζωής του μακαριστού πατρός Νικολάου να ελέγχει τη συνείδηση και να φωτίζει όλους, και δήλωσε βέβαιος πως ο Θεός θα τον αναπαύσει μετά των Αγίων και Δικαίων.

Μετά το τέλος της Εξοδίου Ακολουθίας, πραγματοποιήθηκε ο ενταφιασμός του αιμνήστου Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου στο κοιμητήριο Rookwood του Σύδνεϋ.

